

**АГРЕСИЈА НА
СР ЈУГОСЛАВИЈУ
24. МАРТ - 10. ЈУН 1999.**

На почетку 20. века, уочи Великог рата 1914–1918, српски народ је насељавао средишњи део Балканског полуострва и живео у две националне краљевине (Србија и Црна Гора) и две царевине (аустроугарска и турско-османска). После величанствених победа у оба балканска и Великом рату и огромних жртава, уместо стварања једне велике српске, стицајем бројних околности 1. децембра 1918. проглашена је прва јужнословенска држава. Та држава нестала је априла 1941. у рату који су јој наметнули Немачка и њени савезници.

И у том рату српски народ је поднео највеће жртве, најбројније у немачко-италијанској творевини – Независној Држави Хрватској.

Друга јужнословенска држава настала је после рата 1941–1945. године, и вољом Комунистичке партије после победе њене војске у, првенствено српском, грађанском рату.

Вољом Немачке, Ватикана и других европских држава, а посебно Сједињених Америчких Држава, комунистичка Југославија је растурена у великом грађанском рату током неколико фаза.

Последња фаза био је рат за отимање Косова и Метохије од Србије 1999. године, када је војни савез НАТО, састављен од припадника војски из 21 држава, у агресији употребио силу какву до тада свет није видео.

Српски народ доживео је у 20. веку неколико бомбардовања: два пута (1914. и 1941), нападачи су били Немци, 1944. нападали су Англоамериканци, који су тада, истовремено, били, формално, савезници, али и непријатељи због великих губитака које су му нанели. (Примера ради, људски губици у априлском немачком бомбардовању 1941. били знатно мањи од оног англоамеричког 1944. године.)

Американци су предводили бомбардовање Републике Српске 1994, Републике Српске Крајине 1995. и Савезне Републике Југославије 1999. године. У том последњем нападу учествовали су и војници немачког Вермахта; била је то прва операција после 1945. године у којој су Немци били нападачи.

На почетку 21. века, српски народ насељава средишњи део Балканског полуострва између река Тимока и Дрине, то јест у Републици Србији, присутан је у Републици Српској, која је део Босне и Херцеговине, има га у Хрватској, Црној Гори и нешто у Македонији.

Ово је само подсећање на потребу памћења, а према речима патријарха српског Германа Ђорића изговореним 2. септембра 1984. године на освећењу храма у Јасеновцу: „Браћо, да праштамо – морамо, да заборавимо – не смемо“!

Краљевина Србија налазила се на балканском правцу германске (немачко-аустроугарске) политике „Drang nach Osten“, па су тражени поводи за почетак напада.

Аустроугарска је против Србије 1906-1908. водила такозвани Царински рат у намери да је учини зависном у сваком погледу, првенствено у економском. Друга криза настала је после аустроугарске анексије Босне и Херцеговине 1908. године.

Током аустроугарских војних маневара у Босни и Херцеговини крајем јуна 1914, Гаврило Принцип, припадник Младе Босне, на Видовдан у Сарајеву, убио је престолонаследника Франца Фердинанда. То је послужило као повод за почетка обрачуна са Србијом.

Истога дана када је Аустроугарска објавила рат Србији – 28. јула 1914. године – бомбардован је Београд од артиљерије са леве стране Саве и речних бродова. Бомбардовање је поновљено од 12. до 24. августа 1914, у време Церске операције.

И уочи напада аустроугарских и немачких јединица 5. октобра 1915. године, српска престоница је тучена тешком артиљеријском ватром у којој је испаљено око 30 хиљада граната.

Није тачно утврђено колике су биле људске жртве у тим нападима.

Weather Forecast:
Cloudy Tonight and
Wednesday

The Washington Times

HOME
EDITION

NUMBER 2414

WASHINGTON, TUESDAY EVENING, JULY 28, 1914.

PRICE ONE CENT.

AUSTRIA HAS CHOSEN WAR

TYPICAL SERBIAN SOLDIERS AND THEIR ANTIQUATED EQUIPMENT

MEDIATION REJECTED, EXCEPT TO PREVENT SPREAD OF CONFLICT

Occupation of Belgrade Unofficially Re-
ported—Serbians Said to Have With-
drawn Without Contest—England Told
Germany Too Far to Permit

*Ein deutscher Volltreffer in den Konak
König Peters von Serbien, richtete grosse
Verwüstungen im Thronsaal an.*

Zensiert
Paul Hoffmann & Co.
Berlin-Schöneberg.

1346

formally de-
to Vienna dis-
already been
ly followed the
of England's
Austria, made it
Edward Grey, that
back.
here that Sir Ed-
his attempt to
the time being his
a brief that military
of action as regards
negotiations look-
England, France, and
were thanking Sir Ed-
ing less than a Bel
by the powers, ex-
of the war.

parts of the country to be
the necessity of depositing Government funds
in the banks this summer and fall to assist in moving the
crosses and for other construction purposes.

of the District Agency
For continuing the relocation
the Anacostia flats from the Anacostia bridge northeast to
the District line, the bill carries an appropriation of \$100-
000 to be expended under the supervision of the chief of

cept plans looking toward
A Paris dispatch says

ESTABLISHED
1831
PUBLISHED DAILY
EXCEPT ON SUNDAYS
AND HOLIDAYS

The Detroit News

LATEST
EDITION

BELGRADE BOMBARDED CZAR MASSES ARMY ON BORDER

 Guerre 1914-15... DANS LES BALKANS
Citadelle de Belgrade bombardée

War 1914-15... IN THE BALKANS
Belgrade citadel bombed

54 - 5800

Vise, Paris, No 1310

После војног пуча, односно државног удара, изведеног у ноћи 26. и 27. марта 1941. године, Адолф Хитлер, Аустријанац по пореклу, канцелар Немачког Рајха је, оптуживши Србе, одлучио да Краљевину Југославију треба напасти, војно поразити и раскомадати је са савезницима (Италијом, Мађарском, Бугарском и Албанијом). Необјављени рат је почео у зору 6. априла бомбардовањем Београда и других градова.

Београд је бомбардовало 484 авиона из састава ваздухопловних снага Вермахта, којима је командовао генерал Александар Лер.

Мете напада нису били само војни објекти, већ и железничка станица, електрична централа, пошта, пијаце, школске зграде, болнице, стамбени објекти, склоништа. Град је претрпео огромну штету: уништено је више од 600 објеката, тешко оштећено више од 1.600 њих, делимично више од 6.800 зграда. Уништена је потпуно Народна библиотека, са око 300.000 примерака књига и великим бројем непроцењивих средњовековних рукописа.

Никада није утврђено колико је људи страдало у Априлском рату, постоје само процене. Примера ради, према немачким подацима погинуло је од 1500 до 1700 људи, а српске процене помињу од 2200 до 4000 особа.

Београд и други градови у Краљевини Југославији, првенствено у Србији, током Другог светског рата бомбардовани су и од стране војних снага Сједињених Америчких Држава и Велике Британије, држава које су заједно са Француском чиниле такозване Западне савезнике. Англоамеричко бомбардовање Београда 1944. године је било део операције уништења бројних војних циљева искључиво у Румунији.

Познато је да су и чланови Врховног штаба Народно-ослободилачке војске Југославије, тачније маршал Јосип Броз Тито и генерал Константин Коча Поповић, тражили од Западних савезника да бомбардују немачке циљеве у Србији. Из сличних разлога, бомбардовање су од Британаца тражили и начелник Штаба Југословенска војске у отаџбини генерал Драгољуб Дража Михаиловић и Југословенска краљевска влада под председништвом Слободана Јовановића.

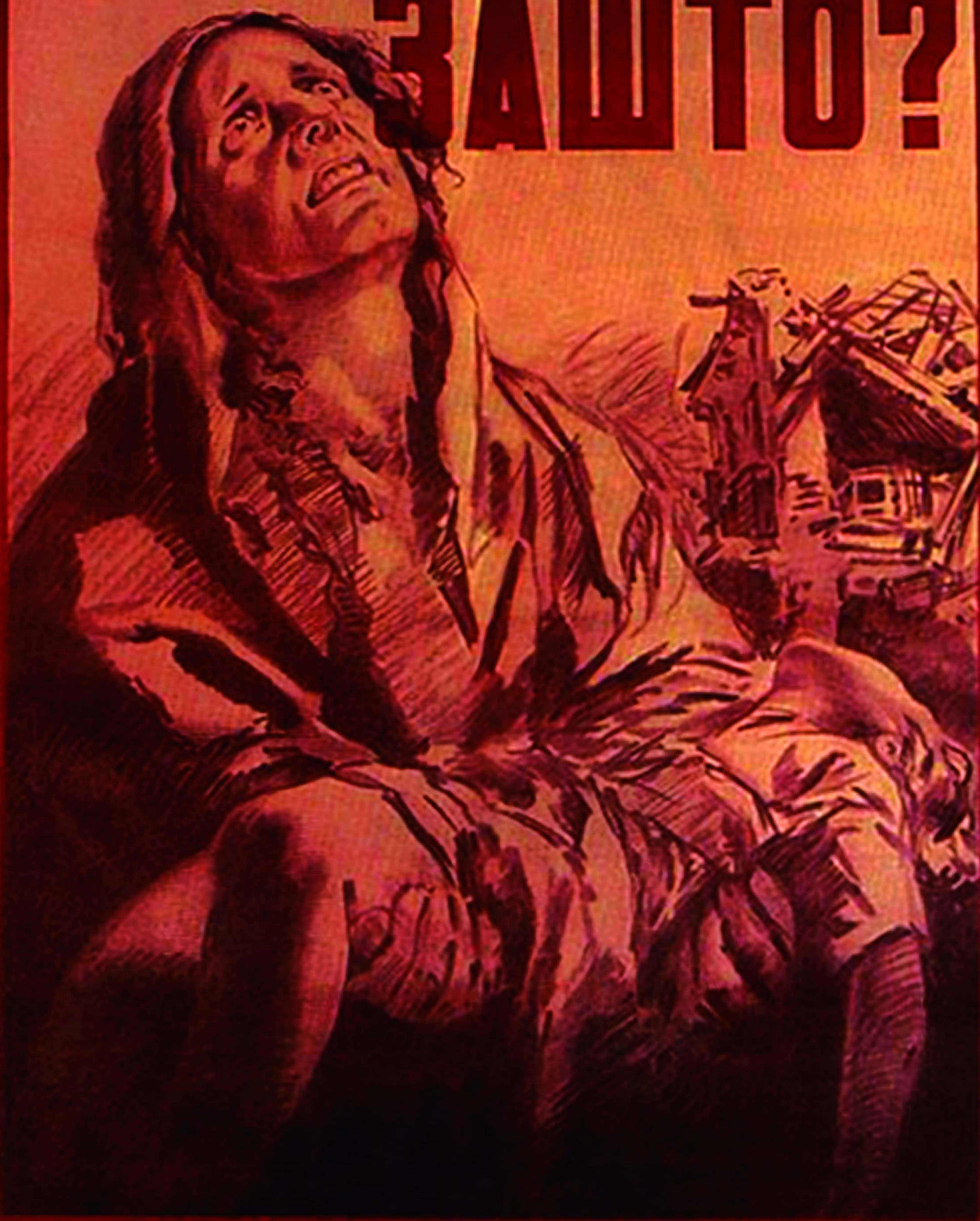
Бомбардовања су извршена три пута у априлу, два пута у мају, по једном у јуну и јулу и четири пута у септембру 1944. године.

Најстравичнији напади збили су се 16. и 17. априла, прва два дана православног Васкрса, у којима је учествовало више од 600 бомбардера, углавном америчких, са базом у Италији, у граду Фођа.

Према немачким изворима погинуло је 1.160 Београђана, 343 немачких и 96 италијанских војника, а према подацима Југословенске краљевске владе у избеглиштву, страдало је око 3.000 људи у Београду и 1.200 у Земуну. (У архивској грађи у Земуну забележен је податак о 154 погинуле и сахрањене особе. Према подацима са београдских гробаља, сахрањене су 453 идентификоване особе, 104 неидентификованих мушкараца, 93 жена и 28 деце; укупно 668.) Повређено је више од 5.000 цивила.

ЗАШТО?

БЕОГРАД 16-17-IV-1944

BOMB FALL PLOT 301^{II} B.Q (H)
BELGRADE M/Y, YUGOSLAVIA

MISSION 253 APR. 17, 1944 11:56 HRS.

X BRIEFED AIMING POINT • BOMB BURST

BOMBS DROPPED 336 x 500 FUSING .1N .025T.

BOMBS PLOTTED 230 ALTS. 23,000' - 25,300'

1000 500 0 1000 2000 3000 4000 5000
SCALE IN FEET

HQ 5TH WING, U.S. A-2 SECTION (A.E)

Бомбардовање Подгорице

Бомбардовање Пјеваља

Бомбардовање Подгорице и Пјеваља

Од почетка разбијања бивше Југославије и сукоба који су уследили, НАТО савез је третирао Србе као непријатељску страну.

НАТО је: бомбардовао Србе у Републици Српској (1994/1995), чиме је ослабио њен положај пред мировне преговоре.

НАТО је: бомбардовао положаје Срба у Хрватској (1995), омогућивши хрватској војсци да уништи Републику Српску Крајину и протера на стотине хиљада Срба.

– Јануара 1994: на самиту НАТО-а у Бриселу договорена је примена ваздушних удара против српских снага око такозваних заштићених зона,

– Авиони НАТО-а бомбардовали су положаје Војске Републике Српске око Горажда: 10. априла 1994, 30. август–14. септембар 1995. У тим бомбардовањима учествовали су авиони САД, Француске, Велике Британије, Холандије, Шпаније, Турске, Немачке, Италије.

– ...

– Авиони НАТО-а бомбардовали су аеродром код Удбине, у Републици Српској Крајини: 21. новембра 1994, а учествовали су амерички, холандски, француски и британски авиони из четири ваздухопловне базе у Италији. Напади су поновљени 23. новембра 1994. у три наврата.

– ...

Од почетка разбијања СФР Југославије и сукоба који су уследили, НАТО је третирао Србе као непријатељску страну и то показао на разне начине. После растурања Југославије и проглашења нових држава од бивших републике, дугорочни циљ САД и НАТО-а на Балкану подразумевао је отцепљење Аутономне покрајине Косово и Метохија од Републике Србије и стварање независне државе Ковово.

Директан повод за војну интервенцију био је сукоб 15. јануара 1999. у селу Рачак између припадника Министарства унутрашњих послова Републике Србије и групе терориста, припадника такозване Ослободилачке војске Косова. Тај сукоб су чланови мисије ОЕБС-а, предвођени пензионисаним америчким генералом Вилијемом Вокером, оквалификовали као „масакр недужних албанских цивила“. Под изговором да желе да спрече „хуманитарну катастрофу“ НАТО је 24. марта 1999. започео агресију на Савезну Републику Југославију, која је већ имала шифровано име „Operation Allied force“, то јест „Операција савезничких сила“, али је остала запамћена као „Милосрдни анђео“.

Наређење за напад потписао је генерал Хавијар Солана, генерални секретар НАТО-а. Операције су предводили САД и Велика Британија, а учествовали су још припадници војски 19 држава.

Како за тај чин није било одобрења Савета безбедности Уједињених нација, агресија је представљала брутално кршење међународног ратног права.

Организација Уједињених нација: Кофи Анан, Гана, генерални секретар

Земље чланице НАТО: САД, Велика Британија, Француска, Немачка, Италија, Холандија, Белгија, Шпанија, Португалија, Канада, Турска, Норвешка, Данска, Исланд, Луксембург, Грчка, Пољска, Ческа, Мађарска

Генерални секретар НАТО: Хавијар Солана, Шпанија
Командант НАТО-а у Европи: генерал Весли Кларк, САД

Сједињене Америчке Државе: Бил Клинтон, председник
Велика Британија: Тони Блер, председник Владе
Француска: Жак Ширак, председник
Немачка: Герхард Шредер, канцелар
Руска федерација: Борис Николајевич Јељцин, председник

Савезна Република Југославија

Председник и врховни командант Војске Југославија: Слободан Милошевић

Председник Владе: Момир Булатовић

Србија

Председник: Милан Милутиновић

Председник Владе: Мирко Марјановић

Црна Гора

Председник: Мило Ђукановић

Председник Владе: Филип Вујановић

Аутономна покрајина Косово и Метохија

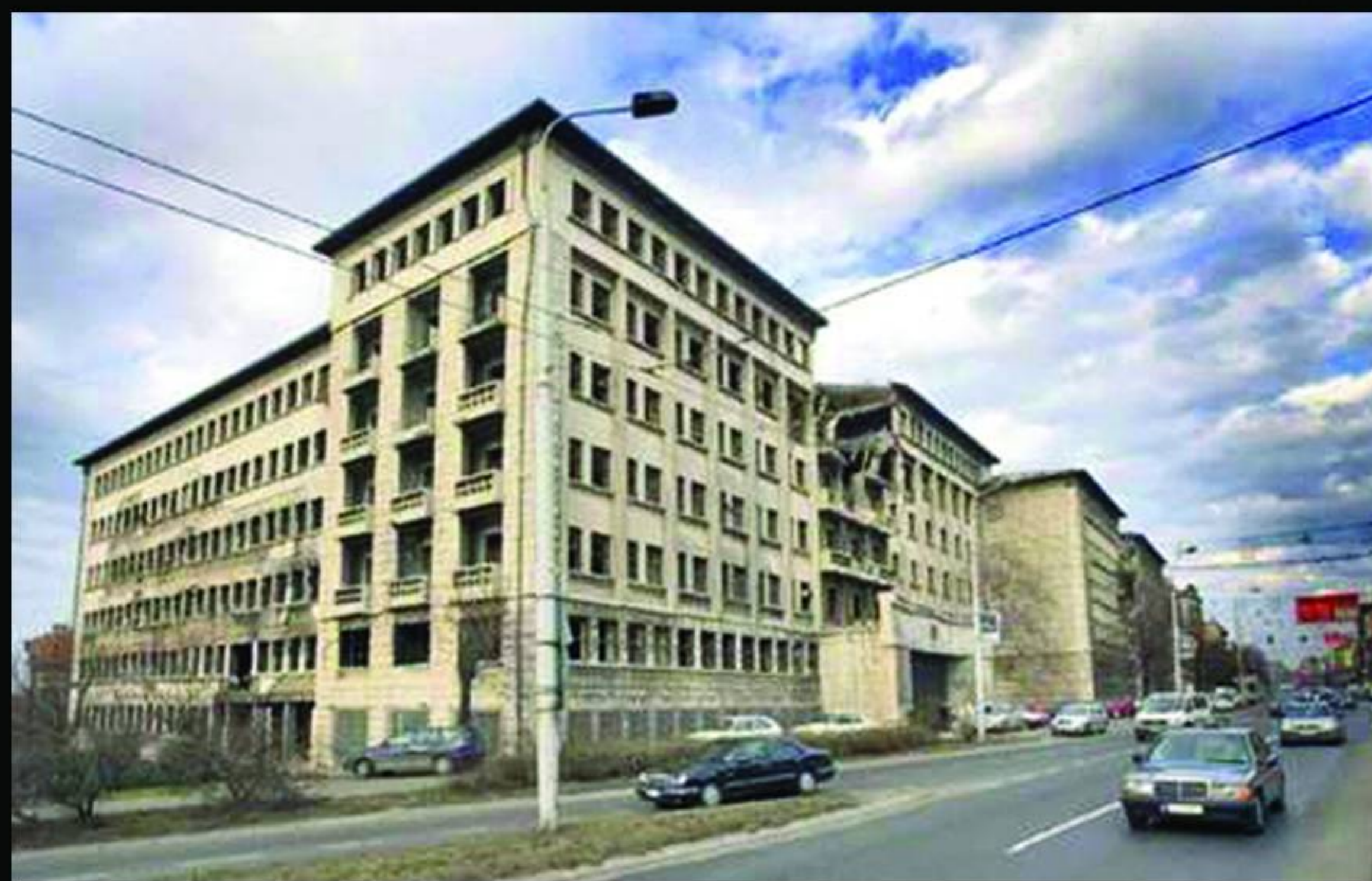
Председник тзв. Републике Косово: Ибрахим Ругова

Политички вођа тзв. Ослободилачке војске Косова: Хашим Тачи

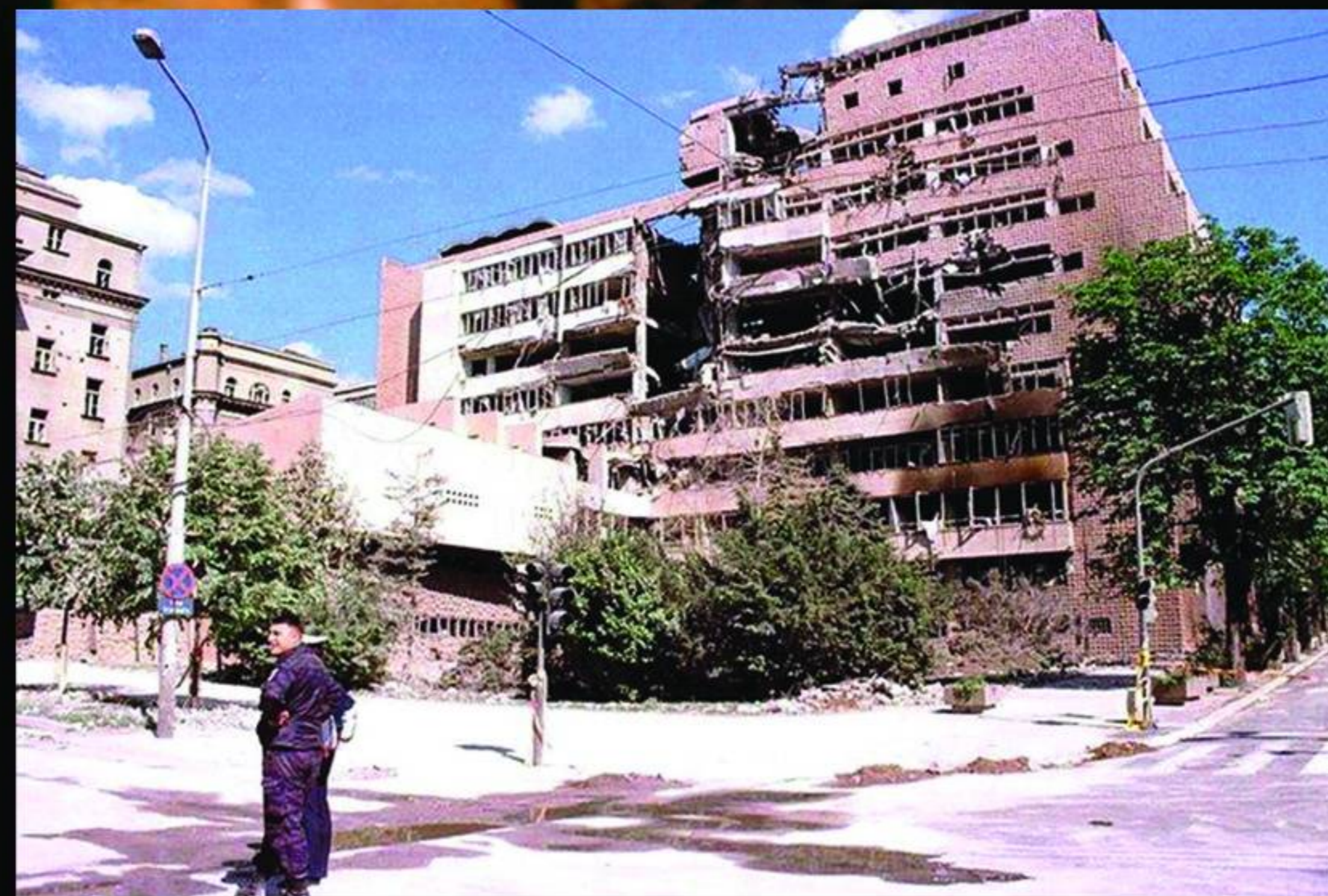
Војни командант тзв. Ослободилачке војске Косова: Агим Чеку

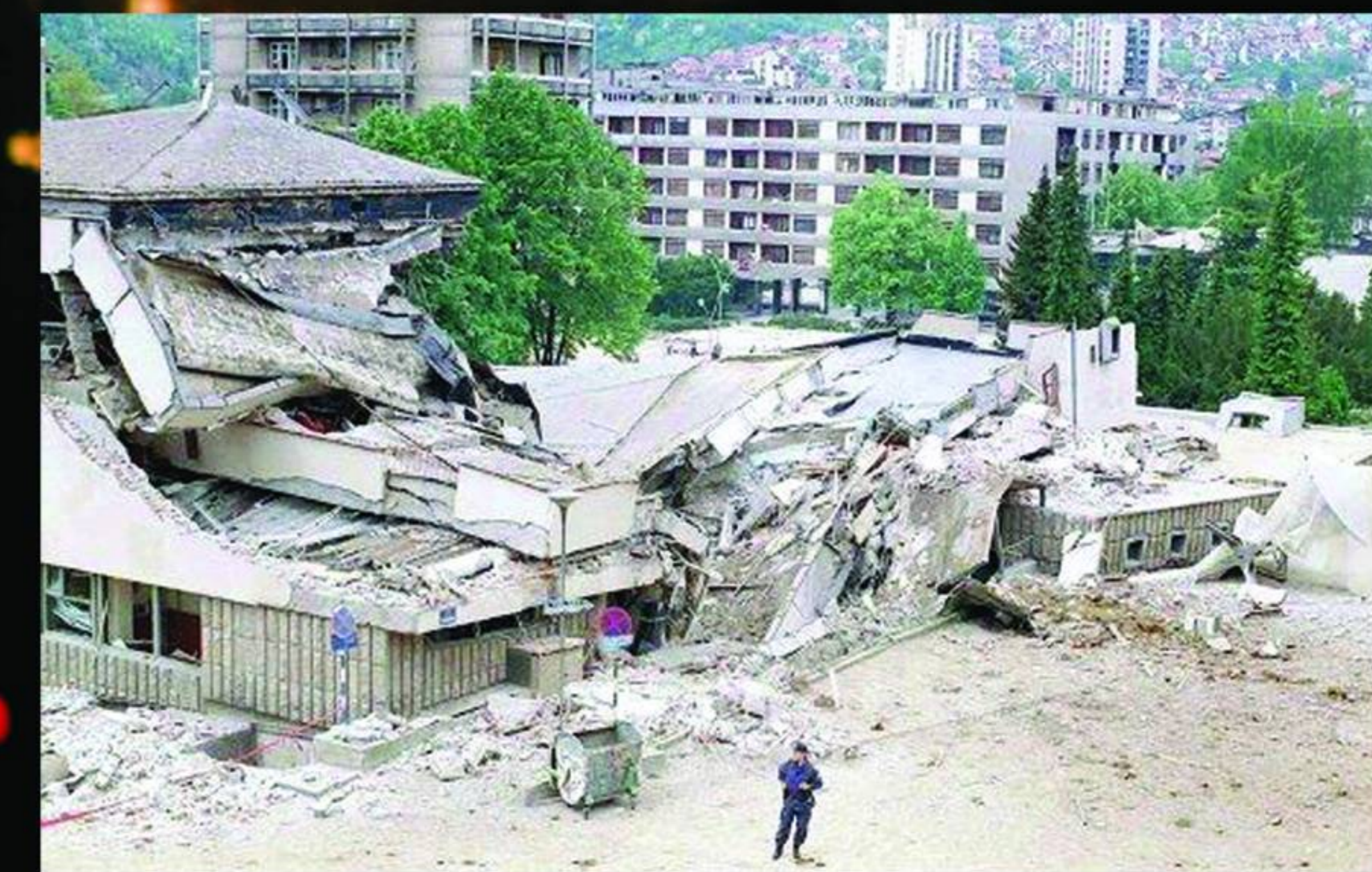
Зграда Министарства унутрашњих послова Србије

Зграда Савезног министарства
унутрашњих послова

Зграда Генералштаба

Зграда Поште у Ужицу

Објекти Радио телевизије Србије

Бомбардовање Београда

Бомбардовање Ниша

Бомбардовање Панчева

Бомбардовање Алексинца

Тачке највећег
загађења
осиромашеним
уранијумом

Бомбардовање Косова и Метохије

Бомбардовање Новог Сада

Бомбардовање мостова

Бомбардовање Црне Горе

НАТО напади

У Марту 1998. УН (уједињене нације) су тражиле дипломатско решење за конфликт на Косову. Међународна заједница је од тада употребила све напоре за мировну сарадњу. 18. Марта 1999, Албанци са Косова су се сложили за план који би разоружао ОВК, и држао аутономно Косово као легалан део ФРЈ. Међутим ваше политичке вође су са презирењем одбиле ову могућност, и повећале су војну кампању тлачења и насиља против читавог Косовско Албанског становништва.

привремени политички споразум

Пут до мира.

НАТО оружје

30mm DU munition: jacket and penetrator

A full DU round found on a surface (penetrator already corroded)

Циљеви: војни и полицијски; цивилни (стамбени објекти, болнице и други здравствени објекти, школе и друге образовне установе, мостови, путеви, саобраћајнице, музеји, библиотеке, трафо-станице, топлане, рафинерије, привредни објекти, туристички и спортски центри...

У нападима је употребљавано и недозвољено оружје: касетне бомбе, бомбе са осиромашеним уранијумом, термовизуелне бомбе, графитне бомбе...

Током агресије:

- изведено је више од 2.300 ваздушних удара, учествовало је 1.150 борбених авиона, који су били стационарани у 59 база у 12 држава чланица војног савеза,
- лансирано је више од 420.000 пројектила укупне масе од 22.000 тоне, 20.000 великих пројектила, од тога више од 1.300 крстарећих ракета и више од 37.000 касетних бомби,
- уништено је више од 560 војних објеката, а 686 оштећено,
- порушено је више од 148 стамбених и пословних објеката,
- порушено је 28 железничких и 45 друмских мостова,
- уништено је или оштећено више од 300 школа, болница и зграда државне управе,
- оштећено је 176 споменика културе, од којих су 23 средњовековни манастири,
- према српским проценама, погинуло је више од 2.000 цивила и погинуло и нестало више од 1.009 војника и полицајаца, док је више од 6.000 њих рањено.

Мировни план за окончање агресије договорили су 6. маја представници Групе 8, а нешто касније прихватили представници САД, Руске федерације и Европске уније. Народна скупштина Србије и Влада Савезне Републике Југославије прихватили су 3. јуна тај документ, који су у Београд донели Рус Виктор Черномидин и Финац Марти Ахтисари.

Војно-технички споразум потписан је 9. јуна у француској војној бази код Куманова; генерални секретар НАТО-а Хавијар Солана наредио је суспендовање бомбардовања, а Савет безбедности Уједињених нација донео је 10. јуна Резолуцију 1244 о Косову.

United Nations

S/RES/1244 (1999)
10 June 1999

RESOLUTION 1244 (1999)

Adopted by the Security Council at its 4011th meeting, on 10 June 1999

The Security Council,

Bearing in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations, and the primary responsibility of the Security Council for the maintenance of international peace and security,

Recalling its resolutions 1160 (1998) of 31 March 1998, 1199 (1998) of 23 September 1998, 1203 (1998) of 24 October 1998 and 1239 (1999) of 14 May 1999,

Regretting that there has not been full compliance with the requirements of these resolutions,

Determined to resolve the grave humanitarian situation in Kosovo, Federal Republic of Yugoslavia, and to provide for the safe and free return of all refugees and displaced persons to their homes,

Condemning all acts of violence against the Kosovo population as well as all terrorist acts by any party,

Recalling the statement made by the Secretary-General on 9 April 1999, expressing concern at the humanitarian tragedy taking place in Kosovo,

Reaffirming the right of all refugees and displaced persons to return to their homes in safety,

Recalling the jurisdiction and the mandate of the International Tribunal for the Former Yugoslavia,

Welcoming the general principles on a political solution to the Kosovo crisis adopted on 6 May 1999 (S/1999/516, annex 1 to this resolution) and welcoming also the acceptance by the Federal Republic of Yugoslavia of the principles set forth in points 1 to 9 of the

Military Technical Agreement

between the International Security Force ("KFOR") and
the Governments of the Federal Republic of Yugoslavia and the Republic of
Serbia

Article I: General Obligations

1. The Parties to this Agreement reaffirm the document presented by President Ahtisaari to President Milosevic and approved by the Serb Parliament and the Federal Government on June 3, 1999, to include deployment in Kosovo under UN auspices of effective international civil and security presences. The Parties further note that the UN Security Council is prepared to adopt a resolution, which has been introduced, regarding these presences.
2. The State Governmental authorities of the Federal Republic of Yugoslavia and the Republic of Serbia understand and agree that the international security force ("KFOR") will deploy following the adoption of the UNSCR referred to in paragraph 1 and operate without hindrance within Kosovo and with the authority to take all necessary action to establish and maintain a secure environment for all citizens of Kosovo and otherwise carry out its mission. They further agree to comply with all of the obligations of this Agreement and to facilitate the deployment and operation of this force.
3. For purposes of the agreement, the following expressions shall have the meanings as described below:
 - a. "The Parties" are those signatories to the Agreement.
 - b. "Authorities" means the appropriate responsible individual, agency, or organisation of the Parties.
 - c. "FRY Forces" includes all of the FRY and Republic of Serbia personnel and organisations with a military capability. This includes regular army and naval forces, armed civilian groups, associated paramilitary groups, air forces, national guards, border police, army reserves, military police, intelligence services, federal and Serbian Ministry of Internal Affairs local, special, riot and anti-terrorist police, and any other groups or individuals so designated by the international security force ("KFOR") commander.
 - d. The Air Safety Zone (ASZ) is defined as a 25-kilometre zone that extends beyond the Kosovo province border into the rest of FRY territory. It includes the airspace above that 25-kilometre zone.
 - e. The Ground Safety Zone (GSZ) is defined as a 5-kilometre zone that extends beyond the Kosovo province border into the rest of FRY territory. It includes the terrain within that 5-kilometre zone.
 - f. Entry into Force Day (EIF Day) is defined as the day this Agreement is signed.
4. The purposes of these obligations are as follows:
 - a. To establish a durable cessation of hostilities, under no circumstances shall any Forces of the FRY and the Republic of Serbia enter into, reenter, or remain within the territory of Kosovo or the Ground Safety Zone (GSZ) and the Air Safety Zone (ASZ) described in paragraph 3. Article I without the prior express consent of the international security force ("KFOR") commander. Local police will be allowed to remain in the GSZ.

The above paragraph is without prejudice to the agreed return of FRY and Serbian personnel which will be the subject of a subsequent separate agreement as provided for in paragraph 6 of the document mentioned in paragraph 1 of this Article.

Музеј жртава геноцида

Аутори изложбе:
Ненад Антонијевић
Вељко Ђурић Мишина

Ликовно решење:
Изабела Мартинов Томовић

На изложби је коришћен материјал:
са Интернет сајтова
Музеја жртава геноцида
Архива Југославије
Радио телевизије Србије
Новости
Политике
Одбране

Захваљујемо фоторепортерима:
Матији Коковићу
Жељко Синобаду
Зорану Јовановићу Мачку
Бранку Пелиновићу
Александру Келићу
Зорану Миловановићу

Milica Rakić was born in the dawn of January 9, 1996. Milica was killed on April 17, 1999 at 9:45 p.m. In the little bathroom, in Dimitrije Lazarević Rasa street, house number 8, first floor, Batajnica (SERBIA). The NATO shrapnel smashed the little window and tore the curtain.

Milica was sitting on the potty.

Trogodišnja Milica Rakić poginula je 17. Aprila 1999. godine u 21:45, kada su NATO snage bombardovale Batajnicu. Nju je geler NATO bombe pogodio u kući njenih roditelja, u kupatilu dok je sedela na nozi.

1996-1999

